

# Ang Basahon ni Daniel — Gatus ug Walo

*Pagbutyag sa Propetikong Simbolismo: Usa ka Komprehensibong Pagsusi sa Pito ka Trumpeta diha sa Pinadayag*

Jeff Pippenger  
2024-02-29

Si William Miller gihatagan ug dakong kahayag mahitungod sa pito ka mga iglesia, sa pito ka mga patik, ug sa pito ka mga trumpeta diha sa basahon sa Pinadayag. Iyang gibutang kadtong mga profetikanhong simbolo sulod sa balangkas sa duha ka makapahimong kamingawan nga mga gahum sa paganismo nga gisundan sa papado. Wala niya makita ang matag profetikanhong kinaiya nianang mga simbolo, apan ang iyang nakita maoy nagpalig-on sa pundasyonal nga pagsabot sa sulodnong kasaysayan ug sa gawasnong kasaysayan sa iglesia sa Dios sukad sa panahon sa mga apostoles hangtod sa katapusan sa kalibotan. Ang sulodnong kasaysayan girepresentahan sa mga iglesia, ug ang gawasnong kasaysayan sa mga iglesia girepresentahan sa mga patik. Iyang nakita nga ang mga trumpeta mga simbolo sa paghukom sa Dios ibabaw sa Roma, nga maoy tipo sa paghukom sa Dios ibabaw sa Roma sa katapusan sa kalibotan, bisan wala niya makita nga ang Roma sa katapusan sa kalibotan naglangkob sa usa ka tulo-ka-pilo nga panaghiusa.

Ang librong gisulat ni Uriah Smith nga giulohan og Daniel and Revelation, adunay pipila ka sayop nga mga ideya, apan giila kini ni Sister White ingon nga, “tabang nga kamot sa Dios.” Iyang gipaila nga kini kinahanglan ipakatap uban sa The Great Controversy, Patriarchs and Prophets, ug The Desire of Ages. Ang iyang kusganong pag-uyon wala magpasabot nga ang maong libro anaa sa samang lebel sa inspirasyon sama sa iyang mga libro, kondili nga ang libro naglangkob og “halangdong pagtulon-an,” ug nahimong hinungdan sa “pagdala sa daghang bililhong mga kalag ngadto sa kahibalo sa kamatuoran.”

Ang basahon naggamit sa Millerite nga lohika sa pagtagna, inubanan sa mga konsepto sa tagna nga wala makita sa wala pa ang Oktubre 22, 1844. Ato hisgutan ang mga pahayag sa basahon samtang atong ipadayag ang tulo ka pilo nga paggamit sa tulo ka mga Kaalaotan.

Si Miller nag-ingon nga ang “pito ka mga trumpeta maoy usa ka kasaysayan sa pito ka talagsaon ug mabug-at nga mga paghukom nga gipadala ibabaw sa yuta, o sa Romanhong gingharian.” Ang unang upat ka mga trumpeta nagrepresentar sa mga paghukom nga gidala ibabaw sa paganong Roma, ug ang ikalima ug ikaunom ka mga trumpeta mao ang mga paghukom sa Dios nga gidala ibabaw sa papadong Roma, apan wala mailhi ni Miller nga ang ikapitong trumpeta nagrepresentar sa paghukom sa Dios ibabaw sa Modernong Roma. Mahitungod sa pito ka mga selyo ug pito ka mga trumpeta sa Pinadayag, si Uriah Smith misulat:

“Human madawat na ang basahon, ang Cordero misugod dayon sa pag-abli sa mga selyo; ug ang pagtagad sa apostol gitumong ngadto sa mga talan-awon nga mahitabo ubos sa matag selyo. Ang gidaghanon nga pito gikonsiderar na ingon nga nagpasabot sa Kasulatan sa kahingpitan ug kaputli. Busa, ang pito ka mga selyo naglangkob sa bug-os sa usa ka piho nga

matang sa mga hitabo, nga molawom tingali hangtod sa panahon ni Constantino, ug ang pito ka mga trumpeta usa pa ka laing sunod-sunod nga serye sukad niadtong panahona ngadto sa unahan, dili mahimong husto. Ang mga trumpeta nagpasabot sa usa ka serye sa mga hitabo nga mahitabo nga magkadungan sa mga hitabo sa mga selyo, apan sa hingpit nga lahi nga kinaiya. Ang trumpeta usa ka simbolo sa gubat; busa ang mga trumpeta nagpasabot sa dagkong mga kagubot sa politika nga mahitabo taliwala sa mga nasod sulod sa kapanahonan sa ebanghelyo. Ang mga selyo nagpasabot sa mga hitabo nga may relihiyosong kinaiya, ug naglangkob sa kasaysayan sa iglesia sukad sa pag-abli sa Kristohanong kapanahonan hangtod sa pag-anhi ni Cristo.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 431.

Ang trumpeta maoy simbolo sa gubat ug politikanhong kaguliyang. Mahitungod sa bersikulo dos sa ikawalong kapitulo sa Pinadayag, si Smith nagaingon:

“BERSIKULO 2. Ug nakita ko ang pito ka manulonda nga nagtindog sa atubangan sa Dios; ug kanila gihatag ang pito ka trumpeta.”

“Kining bersikulo nagpaila sa usa ka bag-o ug lahi nga sunod-sunod nga mga panghitabo. Sa mga patik, atong nakita ang kasaysayan sa iglesia sulod sa gitawag nga dispensasyon sa ebanghelyo. Sa pito ka mga trumpeta, nga karon gipaila na, makita nato ang nag-unang politikanhon ug panggubat nga mga panghitabo nga mahitabo sulod sa mao gihapong panahon.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 476.

Ang ikapitong patik giablihan sa unang unom ka mga bersikulo sa Pinadayag kapitulo otso, ug sa kasinatian sa pag-abli sa ikapitong patik, giandam ang pito ka mga manulonda nga may pito ka mga trumpeta aron mohuyop.

Ug sa diha nga iyang giablihan ang ikapitong patik, dihay kabilom sa langit sulod sa may tunga sa oras. Ug nakita ko ang pito ka mga manulonda nga nagtindog sa atubangan sa Dios; ug kanila gihatag ang pito ka mga trumpeta. Ug miabut ang laing manulonda ug mitindog sa halaran, nga may bulawanong insensaryo; ug kaniya gihatag ang daghang incienso, aron ihalad niya kini uban sa mga pag-ampo sa tanang mga balaan ibabaw sa bulawanong halaran nga anaa sa atubangan sa trono. Ug ang aso sa incienso, nga miuban sa mga pag-ampo sa mga balaan, mikayab ngadto sa atubangan sa Dios gikan sa kamot sa manulonda. Ug gikuha sa manulonda ang insensaryo, ug gipuno kini sa kalayo sa halaran, ug gilabay kini ngadto sa yuta: ug dihay mga tingog, ug mga pagdahunog sa dalugdog, ug mga kilat, ug usa ka linog. Ug ang pito ka mga manulonda nga may pito ka mga trumpeta nangandam sa pagpatingog. Pinadayag 8:1–6.

Adunay usa ka propetikong kalisdanan nga atong giila sa nangaging mga artikulo, apan nga wala pa nato matuki sa piho ang iyang talagsaong propetikong panghitabo. Kana nga kalisdanan mao nga ang mga simbolo nga nagrepresentar sa usa ka sunod-sunod nga han-ay sa mga timailhan sa dalan sa propetikong kasaysayan, pagatigumon pag-usab sa kataposan sa kasaysayan nga ilang girepresentar. Atong gipakita nga ang upat ka kaliwatan sa Laodiceanong Adventismo nga girepresentahan sa upat ka mga kangil-adan sa Ezequiel kapitulo otso nagtimaan sa piho nga mga timailhan sa dalan, apan nga ang matag usa kanila, ingon nga usa ka pagsulay, mousab sa kasaysayan sa pagpatik sa usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo. Kini nga kalisdanan makita usab diha sa pito ka mga trumpeta, kay bisan pa man nga sila nagrepresentar sa piho nga mga

paghukom batok sa paganong Roma, sa papal nga Roma, ug sa modernong Roma, silang tanan magatigom pag-usab sa dihang ang ehekutibong paghukom batok sa modernong Roma magsugod sa haduol na nga balaod sa Domingo.

Ang pito ka mga trumpeta adunay piho nga mga petsa sa dihang natuman kini sa nangagi, apan gibutang usab ni Sister White ang pito ka mga manulonda nga may pito ka mga trumpeta diha sa Pahayag kapitulo otso, sulod sa kasaysayan sa hapit na moabot nga balaod sa Domingo.

“Ug sa diha nga gibuksan niya ang ikalimang selyo, nakita ko sa ilalom sa halaran ang mga kalag niadtong gipamatay tungod sa pulong sa Dios, ug tungod sa pagpamatuod nga ilang gihuptan: ug sila misinggit sa makusog nga tingog, nga nagaingon, Hangtod kanus-a, O Ginoo, Balaan ug Matuod, nga dili Ka pa maghukom ug manimalos sa among dugo diha kanila nga nanagpuyo sa yuta? Ug ang maputing mga bisti gihatag ngadto sa matag usa kanila [Sila gipahayag nga putli ug balaan]; ug giingnan sila, nga sila kinahanglan mopahulay pa sa diyutayng panahon, hangtod ang ilang mga isigkaulipon usab ug ang ilang mga igsoon, nga pagapatyon sama kanila, matuman’ [Pinadayag 6:9–11]. Dinhi gipadayag kang Juan ang mga talan-awon nga dili mao ang tinuod nga nahitabo niadto kondili kadtong mahitabo sa umaabot nga yugto sa panahon.

“Pinadayag 8:1–4 gikutlo.” Manuscript Releases, volume 20, 197.

Sa miaging pahayag, gigamit ni Sister White ang dayalogo ug katumanan sa ikalimang silyo ngadto sa yugto sa dihang hapit na mopatingog ang pito ka mga manulonda diha sa kapitulo otso, apan gibutang usab niya ang mao rang representasyon diha sa kasaysayan sa duha ka mga tingog sa Pinadayag kapitulo dieciocho.

“Sa dihang gibuksan ang ikalimang timri, si Juan nga Tigpadayag diha sa panan-aw nakakita sa ilalom sa halaran sa panon kanila nga gipamatay tungod sa Pulong sa Dios ug sa pagpamatuod ni Jesu-Cristo. Human niini miabut ang mga talan-awon nga gihulagway sa ikanapulog-walo nga kapitulo sa Pinadayag, sa dihang kadtong mga matinumanon ug tinuod gitawag paggawas gikan sa Babilonia. [Pinadayag 18:1–5, gikutlo.]” Manuscript Releases, volume 20, 14.

Ang pito ka trumpeta nagrepresentar sa paghukom sa Dios diha sa kasaysayan sa pagano, papal, ug Modernong Roma, apan kini gipakita usab diha sa kasaysayan sa Septiyembre 11, 2001, ug sa ikaduhang tingog sa hapit na moabot nga balaod sa Domingo. Human hisguti ang unang unom ka bersikulo sa Pinadayag kapitulo otso, si Uriah Smith misugod sa pagpresentar sa makasaysayanong katumanan sa unang upat ka trumpeta.

“Ang hilisgutan mahitungod sa pito ka mga trumpeta gipadayon dinhi pag-usab, ug naglangkob sa nahibiling bahin niining kapitulo ug sa tibuok kapitulo 9. Ang pito ka mga manulonda nangandam sa pagpatunog. Ang ilang pagpatunog miabut ingon nga usa ka katimbang sa profesiya sa Daniel 2 ug 7, nga nagsugod sa pagkabungkag sa karaang imperyong Romano ngadto sa napulo ka mga bahin niini, nga niini, diha sa unang upat ka mga trumpeta, anaa kanato ang usa ka paghulagway.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 477.

Giila ni Smith nga ang unang upat ka mga trumpeta mao ang mga paghukom sa Dios batok sa paganong Roma. Iyang gikutlo ang bersikulo 7, nga naghulagway sa mga profetikong kinaiya sa unang trumpeta, ug dayon iyang giila ang makasaysayanong katumanan niini.

“Ang nahaunang mabug-at ug mapait nga hukom nga miabot sa Kasadpang Roma diha sa iyang nagkanaug nga kahimtang mao ang gubat batok sa mga Goth ilalom ni Alaric, nga nag-abli sa dalan alang sa ulahing mga pagsulong. Ang kamatayon ni Theodosius, ang emperador sa Roma, nahitabo niadtong Enero, 395, ug sa wala pa matapos ang tingtugnaw ang mga Goth ilalom ni Alaric misukol na pinaagi sa armas batok sa emperyo.

“Ang unang pagsulong sa pagsulong ni Alaric naglaglag sa Thrace, Macedonia, Attica, ug sa Peloponnesus, apan wala makaabot sa siyudad sa Roma. Apan sa iyang ikaduhang pagsulong, ang pangulong Goth mitabok sa Alps ug sa Apennines ug mipakita sa atubangan sa mga paril sa ‘walay-kataposang siyudad,’ nga sa wala madugay nahimong tukbonon sa kapintas sa mga barbaro.

“Ang tingog sa unang trompeta nahimutang sa dapit sa pagtapos sa ikaupat nga siglo ug padayon ngadto sa unahan, ug nagtumong niining makalilisang nga mga pagsulong batok sa Imperyong Romano ilalom sa mga Goth.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 478.

Gilauman ni Smith si Alaric ingong simbolo sa paghukom sa Dios ibabaw sa paganong Roma nga gihulagway sa nahaunang trumpeta. Ang matag usa sa mga trumpeta adunay usa ka historikal nga personahe nga nagrepresentar sa maong trumpeta; si Alaric nagrepresentar sa pag-abot sa nahaunang trumpeta sukad sa katapusan sa ikaupat nga siglo. Dili unta makita ni Miller nga kining trumpeta gidala ibabaw sa Roma tungod sa pagpatuman sa Domingo, kay si Miller usa ka magbabantay sa Domingo. Nalampasan usab kini nga kamatuoran ni Smith, apan giila ni Smith nga ang nahaunang pinugos nga balaod sa Domingo gipatuman ni Constantino niadtong tuig 321. Ang mapanagnaong lagda nga nalangkit sa pagpatuman sa Domingo kanunayng mao ra gihapon, kay ang Dios dili gayod mausab, ug kana nga lagda mao nga “ang nasudnong apostasya pagasundan sa nasudnong pagkalaglag.” Si Alaric nagrepresentar sa sinugdanan sa nasudnong pagkalaglag nga nagsugod gayod sa maong panahon diin gipasa ni Constantino ang nahaunang balaod sa Domingo.

Nagpadayon si Smith pinaagi sa pagkutlo sa bersikulo otso, nga nag-ila sa ikaduhang trumpeta, ug dayon mipadayon sa iyang komentaryo:

“Ang emperyo sa Roma, human kang Constantino, gibahin ngadto sa tulo ka bahin; ug busa ang kanunay nga pamulong, ‘ikatulong bahin sa mga tawo,’ ug uban pa, nga nagpasabot sa ikatulong bahin sa emperyo nga nailalom sa hampak. Kini nga pagbahin sa gingharian sa Roma gihimo sa pagkamatay ni Constantino, taliwala sa iyang tulo ka mga anak nga lalake, si Constantius, si Constantine II, ug si Constans. Si Constantius nanag-iya sa Sidlakan, ug gihimo ang Constantinople nga iyang pinuy-anan, ang ulohang siyudad sa emperyo. Si Constantine nga Ikaduha nagkupert sa Britanya, Gaul, ug Espanya. Si Constans nagkupert sa Illyricum, Aprika, ug Italya. (Tan-awa ang Ecclesiastical History ni Sabine, p. 155.) Mahitungod niining iladong kamatuoran sa kasaysayan, si Elliott, sumala sa pagkutlo ni Albert Barnes, sa iyang mga nota sa Rev.12:4, nagaingon: ‘Sa makaduha, labing menos, sa wala pa ang emperyo sa

Roma nabahin sa malungtarong paagi ngadto sa duha ka bahin, ang Sidlakan ug ang Kasadpan, dihay tulo-ka-bahin nga pagbahin sa emperyo. Ang nahauna nahitabo niadtong A.D. 311, sa dihang kini gibahin taliwala ni Constantine, Licinius, ug Maximin; ang usa pa, A.D. 337, sa pagkamatay ni Constantine, Constans ug Constantius.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 480.

Ang historikal nga panghitabo sa Roma nga nabahin ngadto sa tulo ka bahin, ug usab sa duha ka bahin nga gihisgutan sa mga historyador nga gikutlo ni Smith, mao ang mga elemento sa Roma nga nag-ila sa tulo-ka-bahin nga panaghiusa sa Modernong Roma, nga naglangkob sa usa ka estruktura nga nabahin sa duha, nga nagrepresentar sa panaghiusa sa simbahan ug estado. Sa dihang mipadayon si Smith, iyang dayon giila ang historikal nga personahe nga nalangkit sa ikaduhang trumpeta.

“Ang kasaysayan nga naghulagway sa paghuyop sa ikaduhang trompeta sa dayag may kalabotan sa pagsulong ug pagpanakop sa Aprika, ug pagkahuman sa Italya, pinaagi sa makahahadlok nga si Genseric. Ang iyang mga pagpanakop sa kinadak-ang bahin PANDAGAT; ug ang iyang mga pagdaug mao ang “ingon sa usa ka dakong bukid nga nagdilaab sa kalayo, nga gitambog ngadto sa dagat.” Unsang hulagwaya pa ba ang labing maayo, o bisan makalabaw pa niini, sa paghulagway sa pagbanga sa mga panon sa dagat, ug sa kinatibuk-ang kalaglagan sa gubat sa mga kabaybayonan sa dagat? Sa paghubad niini nga trompeta, angay natong pangitaon ang pipila ka mga hitabo nga adunay partikular nga kalambigitan sa kalibotan sa komersiyo. Ang simbolo nga gigamit sa kinaiyanhon nagdala kanato sa pagpaabot sa kaguliyang ug kasamok. Wala nay laing makatuman sa tagna gawas sa usa ka mabangis nga gubat pandagat. Kon ang paghuyop sa unang upat ka mga trompeta may kalabotan sa upat ka talagsaong mga hitabo nga nakatampo sa pagkapukan sa Romanhong imperyo, ug ang unang trompeta nagtumong sa mga paglaglag nga gihimo sa mga Goth ubos ni Alaric, dinhi sa kinaiyanhon atong gipangita ang misunod nga lihok sa pagsulong nga nagpaukay sa gahum sa Roma ug nakatampo sa iyang pagkapukan. Ang misunod nga dakong pagsulong mao kadto ni “ang makahahadlok nga si Genseric,” sa pangulo sa mga Vandal. Ang dagan sa iyang pagpangulo nahitabo sulod sa mga tuig A.D. 428–468. Kining dakong pangulo sa mga Vandal adunay iyang punoang himpilan sa Aprika....”

“Mahitungod sa mahinungdanong papel nga gidula niining maisugong corsair sa pagkapukan sa Roma, gigamit ni G. Gibbon kining makahulugang mga pulong: ‘Si Genseric, usa ka ngalan nga, sa pagguba sa imperyo sa Roma, angayan sa managsama nga ranggo uban sa mga ngalan nila Alaric ug Attila.’” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 481, 484.

Si Smith, samtang nagkutlo sa historyador nga si Gibbon, nga nagpunting sa makasaysayanong mga simbolo sa unang tulo ka mga trumpeta, nagpaila nga si Genseric mao ang ikaduhang trumpeta ug unya miingon nga si Genseric, “takos sa managsamang ranggo uban kang Alaric ug Attila.” Si Alaric mao ang unang trumpeta, si Genseric ang ikaduha, ug si Attila nga Hun mao ang ikatulong trumpeta, nga gihisgutan sa bersikulo napulo. Gipunting ni Smith nga ang ikaduhang trumpeta, nga girepresentahan ni Genseric, nagrepresentar sa kasaysayan sa “428-468.” Unya gikutlo ni Smith ang bersikulo napulo nga nag-ila sa ikatulong trumpeta, ug nagpadayon sa iyang pagsaysay:

“Sa paghubad ug pag-aplikar niini nga pahayag, gidala kita ngadto sa ikatulong mahinungdanong hitabo nga miresulta sa pagpukan sa imperyong Romano. Ug sa pagpangita ug usa ka katumanang kasaysayanon niining ikatulong trumpeta, adunay kita’y utang sa Mga Tala ni Dr. Albert Barnes alang sa pipila ka mga kinutlo. Sa pagpasabot niini nga Kasulatan, gikinahanglan, sumala sa giingon niining komentarista, ‘Nga aduna unta’y usa ka pangulo o manggugubat nga ikatandi sa usa ka nagadilaab nga bulalakaw; kansang dagan mahimong talagsaong masanagon; nga motungha sa kalit SAMA sa usa ka nagadilaab nga bitoon, ug unya mawala sama sa usa ka bitoon kansang kahayag napalong diha sa katubigan.’— Mga Tala sa Pinadayag 8.

“Gipasiugdan dinhi nga kining trumpeta adunay pagpasabot sa mapintas nga mga gubat ug mabangis nga mga pagsulong ni Attila batok sa gahom sa Roma, nga iyang gipadayon sa pagpangulo sa iyang mga panon sa mga Hun....”

“‘Ug ang Ngalan sa Bitoon Gitawag nga Apsinto [nagpasabot sa mapait nga mga sangpotanan].’ Kining mga pulonga—nga mas suod ang pagkalambigit sa miaging bersikulo, sumala sa gipakita gani sa bantas sa atong bersiyon—nagpahinumdom kanato sa makadiyot sa kinaiya ni Attila, sa kaalaotan nga siya maoy hinungdan o galamiton, ug sa kalisang nga gipukaw sa iyang ngalan.

“Ang ‘hingpit nga pagwagtang ug pagpapas,’ mao ang mga pulong nga labing tukma nga naghulagway sa mga kalamidad nga iyang gipahinabo.” Gitawag niya ang iyang kaugalingon nga, “Ang Latigo sa Dios.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 484, 487.

Ang kasaysayan sa ikatulong trumpeta, nga girepresentahan ni Attila nga Hun, mao ang tuig 441 hangtod sa iyang kamatayon sa tuig 453. Dayon gikutlo ni Smith ang bersikulo dose, nga nagpresentar sa ikaupat nga trumpeta ug naghulagway sa barbarong monarka nga si Odoacer, diin ang tulo-ka-pilo nga simbolismo sa Kasadpang Roma girepresentahan sa adlaw, sa bulan, ug sa mga bitoon. Giila niya ang tulo ka mga simbolo ingon nga mga simbolo sa “adlaw, bulan, ug mga bitoon—kay sa walay pagduhaduha dinhi gigamit kini ingon nga mga simbolo—sa dayag nagtimaan sa dagkong mga kahayag sa Romanhong kagamhanan,—sa iyang mga emperador, mga senador, ug mga konsul. Nagpamulong si Obispo Newton nga ang ulahing emperador sa Kasadpang Roma mao si Romulus, nga sa pagbiaybiay gitawag ug Augustulus, o ang “gamayng Augustus.” Ang Kasadpang Roma napukan niadtong A.D. 476. Bisan pa niana, bisan napalong ang adlaw sa Roma, ang mga ubos niini nga mga kahayag nagdan-ag gihapon, hinay-hinay, samtang ang senado ug ang mga konsul nagpadayon. Apan human sa daghang mga pagkapildi sa sibil ug mga kausaban sa kahimtang sa politika, sa katapusan, niadtong A.D. 566, ang tibook porma sa karaang kagamhanan gibungkag, ug ang Roma mismo gipaubos gikan sa pagka-emperatris sa kalibotan ngadto sa usa ka kabus nga dukado nga nagbayad ug buhis ngadto sa Exarch sa Ravenna.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 487.

Dinhi atong makita ang laing pagpamatuod sa tulo ka pilo nga pagbahin sa Roma, nga naglandong sa tulo ka pilo nga panaghiusa sa modernong Roma. Uban sa sidlakang Roma ug sa emperador nga si Constantine, ang tulo ka pilo nga pagbahin gilarawan pinaagi sa iyang tulo ka mga anak, apan sa kasadpang Roma kini mao ang ilang tulo ka pilo nga porma sa panggamhanan. Dayon giila ni

Smith nga ang adlaw, bulan, ug mga bitoon nagarepresentar sa usa ka piho nga han-ay diin ang kasadpang Roma gipukan. Gitapos niya ang iyang asoy pinaagi sa mosunod nga pagpaila sa kataposang tulo ka mga trumpeta.

“Bisan unsa pa ka makahahadlok ang mga kalamidad nga gidala sa unang mga pagsulong niining mga barbaro ngadto sa emperyo, kini mga magaan ra sa pagtandi sa mga kalamidad nga moabot pa sa ulahi. Kini ingon lamang sa unang mga tulo sa ulan sa dili pa ang busay nga sa dili madugay mohunong sa kalibotang Romano. Ang tulo ka nahibiling mga trumpeta gitabonan sa panganod sa kaalaut, sumala sa gipadayag sa mosunod nga mga bersikulo.

“BERSIKULO 13. Ug nakita ko, ug nadungog ko ang usa ka manolunda nga naglupad taliwala sa langit, nga nagaingon sa makusog nga tingog, Alaot, alaot, alaot, sa mga pumoluyo sa yuta tungod sa ubang mga tingog sa trumpeta sa tulo ka mga manolunda, nga anaa pa sa pagtunog.”

“Kining manulonda dili usa sa sunod-sunod nga pito ka manulonda sa mga trumpeta, kondili yano nga usa nga nagpahibalo nga ang tulo ka nahibiling trumpeta mao ang mga trumpeta sa kaalaotan, tungod sa labi pang makalilisang nga mga hitabo nga mahitabo ilalom sa ilang pagtunog. Busa ang sunod, o ikalimang trumpeta, mao ang unang kaalaotan; ang ikaunom nga trumpeta, ang ikaduhang kaalaotan; ug ang ikapito, ang katapusan niini nga han-ay sa pito ka mga trumpeta, mao ang ikatulong kaalaotan.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 493.

Padayonon nato ang tulo ka Kaalaotan sa mga trumpeta sa sunod nga artikulo.

“Ang mga kalamidad sa imperyal nga Roma, sa iyang pagkapukan, gisaysay hangtod sa pinakahuli nila, hangtod nga ang Roma wala nay emperador, konsul, ni senado. ‘Ubos sa mga Exarch sa Ravenna, ang Roma gipaubos ngadto sa ikaduhang ranggo.’ Ang ikatulong bahin sa adlaw gihampak, ug ang ikatulong bahin sa bulan, ug ang ikatulong bahin sa mga bitoon. Ang kaliwatan sa mga Caesar wala mapuo uban sa mga emperador sa Kasadpan. Ang Roma, sa wala pa ang iyang pagkapukan, nagkupot lamang sa usa ka bahin sa imperyal nga gahum. Ang Constantinople nakigbahin kaniya sa imperyo sa kalibotan. Ug ni ang mga Goth ni ang mga Vandal wala maghari ibabaw nianang siyudad nga sa gihapon imperyal, kansang emperador, human sa unang pagbalhin sa lingkoranan sa imperyo pinaagi ni Constantino, sa kanunay naghupot sa emperador sa Roma ingon nga iyang tinudlo ug puli nga magmamando. Ug ang kapalaran sa Constantinople gitagana alang sa ubang mga kapanahonan, ug gipahibalo pinaagi sa ubang mga trumpeta. Sa adlaw, sa bulan, ug sa mga bitoon, hangtod nianang panahona ang ikatulong bahin pa lamang ang gihampak.”

“Ang nagtapos nga mga pulong sa Ikaupat nga Trumpeta nagpasabot sa umaabot nga pagpasig-uli sa Kasadpang Imperyo: ‘Ang adlaw wala mosidlak sa ikatulong bahin niini, ug ang gabii usab.’ Bahin sa sibil nga awtoridad, ang Roma napailalom sa Ravenna, ug ang Italya nahimong usa ka nasakop nga probinsiya sa Sidlakang Imperyo. Apan, ingon nga mas tukma nga may kalabutan sa ubang mga tagna, ang pagpanalipod sa pagsimba sa mga larawan maoy unang nagdala sa espirituwal ug temporal nga mga gahum sa papa ug sa emperador ngadto sa mapintas nga panagbangi; ug, pinaagi sa paghatag sa papa sa tanang awtoridad ibabaw sa mga iglesia, si Justinian mitabang sa pagpasiugda sa pagka-labaw sa kapapahan, nga sa ulahi

mikuha sa gahum sa paghimo ug mga monarka. Sa tuig sa atong Ginoo 800, gihatag sa papa kang Charlemagne ang titulo nga Emperador sa mga Romano.’—Keith. Kining maong titulo sa ulahi gibalhin pag-usab gikan sa hari sa Pransiya ngadto sa hari sa Alemanya. Ug pinaagi kang Emperador Francis ang Ikaduha bisan kining hinimo-himo nga kahimtang gisalikway sa katapusan ug sa walay pagbalik, Ago. 6, 1806.” A. T. Jones, *The Great Nations of Today*, 54.